

консерватори — отъ по-малката партия (вижъ ликовегѣ имъ въ книжката за ноемврий на „Вънецъ“). Либералитѣ не могли да претърпятъ това и започнали да укоряватъ консерваторската партия, че тя не управлява по народната воля, че се мжчи да стѣснява правата и свободитѣ на народа, предвидени въ Конституцията и добити съ толкова възстания, мжки и кърви. Либералната партия казвала, че тя иска това, що сж искали Раковски, Левски, Любенъ Каравеловъ, Тодоръ Каблешковъ, Бенковски, Христо Ботевъ и други загинали за България мжже.

На чело на либералната партия стояли трима бележити българи: 1) Петко Каравеловъ отъ Копривщица, ратъ на Любенъ Каравеловъ; 2) Петко Рачовъ Славейковъ отъ Търново (учителъ и писателъ) и 3) Драганъ Цанковъ отъ Свищовъ, бившъ учителъ, писателъ и борецъ).

Презъ есеньта 1879 год. станали избори за първото обикновенно народно събрание. Либералната партия спечелила изборитѣ. За народни представители били избрани повече либерали. Консерваторитѣ били малко. Щомъ се свикало народното събрание въ София, либералитѣ избрали за председателъ на събранието Петко Каравеловъ, па поискали отъ княза да уволни старитѣ министри и да назначи министри отъ либералната партия. Князътъ, като мислилъ, че младитѣ либерали ще направятъ нѣкои погрѣшки въ управлението, ще разсърдятъ съ нѣщо Русия и великитѣ сили въ Европа, отказалъ да назначи либерали министри и разтурилъ събранието. Назначени били нови избори за народни представители, за да се узнае, дали